

ber 1985, og som derfor ikke skal belastes med afgift. Derved kunne kommunerne undgå indbetaling af flere hundrede millioner kroner den 1. april 1986. Indenrigsministeren hævder, at det ikke kan lade sig gøre, uden dog at kunne forklare, hvorfor man alligevel kan sondre på et senere tidspunkt.

Det er dermed endnu en gang blevet dokumenteret, at regeringens hovedformål med lovforslaget er at hente 800 mill. kr. yderligere i de kommunale kasser i 1986, så statens budget endnu en gang kan blive pyntet op ved at hente penge hos kommunerne.

Det samlede lovforslag er derudover udtryk for en dyb mistillid til de folkevalgte i kommunerne.

Regeringen mistror de folkevalgte og anvender i realiteten tvang over for det kommunale selvstyre.

Regeringen har ødelagt samarbejdet med den centrale del af vort demokrati, som kommunerne udgør, og gennemfører nu hidtil usete og drastiske indgreb i de kommunale budgetter for 1986.

Det står i skærende modsætning til de gyldne løfter før kommunevalget.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) indstiller fortsat lovforslaget til *forkastelse*, men har dog stillet ændringsforslag.

Mindretallet ønsker især at fremhæve, at lovforslaget end ikke på regeringens egne præmisser kan forsvares. Det fører næppe til nogen afkøling af den »overophedede byggesektor«, fordi ethvert anlægsarbejde, hvorom der ikke var indgået bindende kontrakt inden den 4. december 1985, beskattes, hvis det drejer sig om andet end miljø eller byfornyelse m.v.

Sondringen mellem, hvad der afgiftsbelægges, og hvad der ikke afgiftsbelægges, er derfor ikke identisk med sondringen mellem, hvad der belaster byggesektoren, og hvad der ikke belaster byggesektoren. En sandsynlig konsekvens er, at beskæftigelsen i stedet falder inden for helt andre sektorer. F.eks. vil Scandia i Randers næppe kunne opretholde den nuværende beskæftigelse, selv om virksomheden ikke udfører byggearbejde, fordi Scandia står som leverandør af en væsentlig del af HTs og andre trafikskabers rullende materiel.

Sondringen er heller ikke identisk med, hvad der belaster betalingsbalancen, og hvad der ikke gør. Lovforslaget virker derfor modsat regeringens erklærede hensigt, især på grund af afgiftsbelægningen af energiinvesteringer. Disse investeringer vil for en række vedkommende blive helt opgivet, mens andre »kun« vil blive udskudt. Men i begge tilfælde vil der som følge af lovforslaget ske en forværring af betalingsbalancen.

Lovforslaget kan derfor end ikke forsvares ud fra regeringens egne præmisser. Der er således ikke bare tale om, at mindretallet er uenig med regeringen. Lovforslaget er oven i købet udtryk for dårligt håndværk!

Det skal særligt bemærkes, at mindretallet i øvrigt finder påstanden om den overophedede bygge- og anlægssektor yderst tvivlsom, fordi sektoren har været i en ganske særlig situation i 2. halvår af 1985, og fordi arbejdskraftmangelen på helt specielle områder har være lokaliseret i ganske få egne af landet. I de fleste egne af landet er der tværtimod fortsat arbejdsløshed inden for bygge- og anlægssektoren.

Det er snarere regeringens hensigt med lovforslaget at sikre en fortsat arbejdsløshed af så tilpas størrelse, at lønningerne kan holdes nede.

Mindretallet henviser endvidere til henvendelsen fra Kommunernes Landsforening af 10. december 1985, der er optrykt i et bilag til tillægsbetænkningen. Henvendelsen afkræfter indenrigsministerens oplysninger under 2. behandling af lovforslaget om, at Kommunernes Landsforening skulle være indforstået med den foreslåede fremgangsmåde.

Tværtimod kritiserer landsforeningen, at kommunerne pr. 1. april 1986 skal indbetale en 10 pct.-afgift af alle på det tidspunkt budgetterede anlægsudgifter helt uden hensyn til, om de faktisk realiseres eller ej, og depeneringen af dette beløb skal være i mindst 1½ år – uforrentet!

Landsforeningen dementerer også de besværligheder ved at fratække udgifter efter bindende kontrakt allerede ved a conto-beregningen, som indenrigsministeren tidligere har givet udtryk for over for kommunaludvalget. Landsforeningen skriver bl.a.: »En sådan indberetning vil kunne gennemføres uden væsentlige administrative ulemper for kommunerne og vil sikre en langt bedre